

Bilag.

UDVALGET VEDRØRENDE OPHÆVELSE AF LOV OM ARBEJDSFORHOLD

Under Henvisning til, at Arbejds- og Socialministeriet havde besluttet at foretage de fornødne Skridt til en Ophævelse af Loven om Arbejdsforhold, anmodede Ministeriet i Skrivelse af 12. Juni 1945 Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund om at udpege hver 3 Repræsentanter til et Udvalg, der med Direktør *Erik Dreyer* som Forhandlingsleder skulde drøfte de praktiske Spørgsmaal, der opstaar i Forbindelse med Lovens Ophævelse, samt overveje, hvorvidt der samtidig bør foretages Ændringer i Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder.

Af Dansk Arbejdsgiverforening blev til Repræsentanter i Udvalget udpeget Oldemand *Esper Eising*, Direktør *Joh. Jensen* og Direktør *A. Houmøller* og af De samvirkende Fagforbund Forbundsformand *Ejler Jensen*, Næstformand *Einar Nielsen* og Forbundsformand *Axel Olsen*.

Udvalget, der har drøftet de foreliggende Spørgsmaal i ialt 7 Møder, afgav i Skrivelse af 14. Juli 1945 Betænkning vedrørende de praktiske Spørgsmaal, der opstaar i Forbindelse med Ophævelse af Loven om Arbejdsforhold.

Udvalget har herefter drøftet Spørgsmaalet om, hvorvidt der bør foretages Ændringer i Loven om Mægling i Arbejdsstridigheder, der paany er traadt i Kraft den 1. November 1945 samtidig med Udløbet af Gyldighedsperioden for Lov om Arbejdsforhold.

Der er herunder af De samvirkende Fagforbunds Repræsentanter fremsat Forslag om, at den gældende Ordning udbygges, saaledes at der aabnes Mulighed for at lade upar-tiske Mellemmænd deltage i de mellem Organisationerne førte Forhandlinger om Vilkaarene for Overenskomsternes Fornyelse allerede forud for det Tidspunkt, da Forligsinstitutionen officielt griber ind.

Til Begrundelse for dette Forslag har man henvist til, at de i Aarene forud for Krigen indhøstede Erfaringer viste, at det i de store samlede Overenskomstsituationer, hvor et meget betydeligt Antal Overenskomster er opsagt til Udløb til samme Dato — i hvilken Forbindelse det erindres, at de mellem Hovedorganisationerne gældende For-handlingsregler har medført, at samtlige under Hovedorganisationerne hørende Overenskomster har fælles Udløbstid, 1. Marts — var umuligt for Forligsinstitutionen i den Tid, der stod til dens Raadighed, at beskæftige sig med alle de inden for de forskellige Overenskomstomraader rejste Spørgsmaal af mere speciel Karakter. Forligsinstitutionen maatte i alt væsentligt indskrænke sig til de mere generelle Spørgsmaal i Overenskomststoffet. Konsekvensen heraf har været, at disse mere specielle Spørgsmaal, der i Forhold til det samlede Overenskomststof muligvis ikke syntes at være af større Betydning, men hvis Løsning dog spillede en stor Rolle for de direkte berørte Arbejdere, ikke har kunnet undergives den indgaaende Undersøgelse, som er nødvendig for at trænge til Bunds i disse Problemer. Mange af disse Spørgsmaal, herunder ogsaa Spørgsmaal om Ændring af Priskuranter, har derfor Aar efter Aar maattet efterlades uløste, og dette har efterhaanden bundfældet en vis Utilfredshed blandt de i disse Spørgsmaals Løsning interesserede Arbejdere. Det er i denne Forbindelse fremhævet, at der netop i de kommende Aar maa antages at ville opstaa Spørgsmaal om Revision af en Del Priskuranter, der ikke ved Overenskomstforhandlingerne i de forløbne Aar har været Genstand for nærmere Prøvelse.

Dansk Arbejdsgiverforenings Repræsentanter, der erkender, at Forholdet i det store og hele er som af De samvirkende Fagforbund foran beskrevet, vil ikke afvise Muligheden for, at Tilkaldelsen af upar-tiske Mellemmænd til Deltagelse i Organisationernes direkte Forhandlinger om Vilkaarene for Overenskomsternes Fornyelse vil kunne føre til en mere dybtgaaende Behandling af Overenskomststoffet. De kan derfor tiltræde, at man søger den nugældende Ordning udbygget som af De samvirkende Fagforbund foreslaaet.